

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 14.

Vydána dne 26. března 1928.

Obsah: 39. Zákon o ochraně domácího trhu práce.

39.
**Zákon ze dne 13. března 1928
o ochraně domácího trhu práce.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zaměstnávání cizích státních příslušníků (cizinců) na území Československé republiky podléhá po dobu nepříznivého stavu na domácím trhu práce ustanovením tohoto zákona.

§ 2.

(1) Ustanovení tohoto zákona se netýkají cizinců, kteří přišli na území Československé republiky před 1. květnem 1923 a zdržují se zde od té doby nepřetržitě.

(2) Cizincům, kteří prokáží okolnosti uvedené v předchozím odstavci, bude o tom vydáno osvědčení úřadem uvedeným v § 5.

§ 3.

(1) Kdo chce zaměstnat cizince, na něž se nevztahuje § 2, jako dělníka, zřízence, pomocníka v domácnosti, zaměstnance ve vyšších soukromých službách, nebo jako učně, volontera či praktikanta, jest povinen opatřit si k tomu svolení příslušného úřadu.

(2) Zaměstnáním ve smyslu tohoto zákona se rozumějí výkony, které převážně vyčerpávají výdělečnou činnost zaměstnancovu, počítají v to i bezplatnou činnost přípravnou.

§ 4.

Povolení zaměstnávat cizince, dosud udělená, zůstávají po dobu, na kterou byla udělena, v platnosti i po počáteční účinnosti tohoto zákona, byli-li dotčení cizinci v tomto okamžiku již ve služebním (pracovním, učeb-

ním) poměru na území Československé republiky. Po uvedení doba není třeba znovu žádati o povolení k jejich zaměstnání.

§ 5.

Povolení k zaměstnání cizince uděluje k písemné žádosti politický úřad II. stolice, příslušný podle místa, kde má cizinec konati práce nebo služby.

§ 6.

(1) Povolení k zaměstnání cizince uděluje se pouze určité osobě (budoucímu zaměstnavateli) pro určité zaměstnání nebo určitý podnik pro určitého cizince na určitou dobu a může býti vázáno podmínkami.

(2) Povolení může býti uděleno současně pro zaměstnání více cizinců, vždy však musí býti všichni jmenovitě uvedeni.

§ 7.

V žádosti o povolení zaměstnávat cizince nebo více cizinců jest uvést zvláště pro každého cizince jméno a příjmení, den a rok narození, stav, státní příslušnost a dosavadní povolání cizince, dále podnik, zaměstnání, případně způsob zaměstnání nebo výkon, pro který se o povolení žádá, jakož i dobu, na kterou se o povolení žádá.

§ 8.

Povolení jest uděleno toliko tehdy:

a) když to v jednotlivých případech připouští stav domácího trhu práce nebo toho vyžadují důležité zájmy národohospodářské;

b) nebo když jde o takový zvláštní druh zaměstnání nebo výkonu, pro který nelze získati sílu domácí;

c) anebo konečně, mluví-li pro udělení povolení mimořádné důvody s hlediska poměrů rodinných nebo osobních.

§ 9.

(1) V povolení jest uvést zvláště pro každého cizince: jméno, rok narození, stav, státní příslušnost, dále pak podnik, způsob zaměstnání nebo výkon, pro který bylo povolení uděleno, jakož i dobu, na kterou je povolení platné.

(2) Povolení může býti prodlouženo k písemné žádosti zaměstnavatele, kterou jest podati měsíc před uplynutím jeho platnosti u úřadu příslušného podle § 5.

§ 10.

Zaměstnavatelé jsou povinni do 3 dnů hlásiti úřadu, příslušnému podle § 5 k udělení povolení, každý vstup cizince do práce (služby) nebo vystoupení z práce (služby), uvádějíce současně státní příslušnost cizincovu. Na požádání jsou povinni předložiti témuž úřadu seznam cizinců s udáním jejich státní příslušnosti, oboru zaměstnání a doby, od které je zaměstnávají. Není-li zaměstnavateli možno státní příslušnost zaměstnancovu řádně prokázati, jest povinen zaměstnanec sám věrohodným způsobem prokázati svou státní příslušnost.

§ 11.

(1) Přestupky tohoto zákona nebo předpisů na jeho základě vydaných, trestají, pokud nejde o trestní činy stíhané přísněji, politické úřady I. stolice trestem na penězích do 10.000 Kč nebo trestem na svobodě do jednoho měsíce.

(2) Pokuty plynou do státní pokladny.

§ 12.

Předpisy pasové a o hlášení nejsou tímto zákonem dotčeny.

§ 13.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby přihlížejce k dočasnému stavu na domácím trhu práce, určil v dohodě se zúčastněnými ministry vyžádav si vyjádření ústředem odborových organizací zaměstnaneckých i zaměstnavatelských vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení rozsah provádění zákona, zejména

a) aby použití zákona na určitou nebo neurčitou dobu zastavil;

b) aby určitá zaměstnání, druhy zaměstnání, nebo výkony z platnosti zákona nebo z platnosti jednotlivých ustanovení zákona vyjmul, případně tyto výjimky opět odvolal;

c) aby stanovil pro zaměstnání příslušníků jednotlivých států podmínky obdobné, jaké platí v dotyčném státě pro zaměstnání příslušníků československých;

d) aby vydal zvláštní předpisy pro cizince, kteří nebydlíce trvale na území československé republiky přecházejí hranice za zaměstnáním.

Kterých ústředem vyjádření jest opatřiti, určí ministerstvo sociální péče.

§ 14.

Pokud o předmětech upravených tímto zákonem obsahují mezinárodní smlouvy odchýlná ustanovení, platí ustanovení těchto smluv. Tato smluvní ustanovení nabývají platnosti vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 15.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jeho provedením se pověřuje ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Šrámek v. r.